

AUDYTOR (1) *sb m*

Samogłoski niekreskowane.

N sg audytor.

Sł stp brak, Cn notuje w innym znaczeniu, Linde XVII (z Cn) – XVIII w. w innym znaczeniu.

praw. Sędzia wyznaczony do rozpatrzenia sprawy orzekanej przez sąd kolegiálny [auditor Łac śr]: [na sędach królewskich] Pánowie wotuiąc/ y Prokuratorowie zdradzaiąc kieruią śpráwiedliwością náłzą iáko chcą: co by iednák nie było gdyby mię auditor moy domá łámego wyfluchał/ y zemnie łámego łye po proftu wywiedział/ ná czym rzecz moiá wżytká łtoi/ á żeby po tym łam ią odemnie w Roćie Polńkiey rołpowiedział Collegam łwym OrzRozm V.

WG